

Qui vol Governar?

La reunió d'aquest darrer cap de setmana entre el cap del Govern i els representants dels partits polítics amb representació parlamentària obre una nova perspectiva en la situació política. Si aquest inicial "acord de la Moncloa" es confirma en les reunions posteriors en què està previst entrar en els detalls dels punts programàtics enunciat per superar la crisi econòmica és evident que ens trobem davant d'un esdeveniment polític de gran importància. Així el procés cap a la democràcia adquiriria més seguretat i més rapidesa. I el Govern Suárez faria encara més remot l'origen franquista del procés de reforma política i de varis dels seus components, començant pel seu mateix cap.

Seria prematur fer pronòstics sobre la forma exacta de sortida de la crisi: si govern de concentració nacional, com no paren de predicar els comunistes; si govern d'UCD amb l'hipotètic reforç de pujolistes i nacionalistes bascos ara que ja semblen resolts els temes de la Generalitat i l'amnistia; si, al capdevall, el mateix govern d'ara, però en funció del recolzament i els compromisos adquirits amb l'oposició. Aquestes dues últimes fórmules semblen les més viables.

En qualsevol cas és ben cert que ens trobem davant d'una situació excepcional. El Govern es veu incapaç de sortir per sí mateix de la crisi econòmica cada vegada més angoixant i no té altre remei que establir alguna mena de pacte amb l'oposició. Aquesta —és a dir el PSOE, els Socialistes de Catalunya, el Partit Nacionalista Basc, el Pacte Democràtic de Catalunya, el PCE-PSUC, Aliança Popular, el PSP i el PSA, que són els partits amb representació a les Corts— és conscient per la seva banda de la gravetat de la situació econòmica i de què si no es resol aviat el que està en perill és la mateixa democràcia, aquesta flor tan fràgil sobre la que bufen massa vents.

S'ha iniciat doncs un procés de negociació en què el Govern busca un acord entre totes les forces —un acord que algú batejarà aviat amb més o menys fortuna com "pacte de salvació nacional", "compromís espanyol"...— i per donar-li suport l'oposició reclamarà a canvi concessions en l'ordre polític que acabin de liquidar els residus legals i institucionals de la dictadura.

En aquesta negociació hi pesa encara un altre factor com és el seguit d'atemptats criminals a càrrec de grups d'extrema dreta i extrema esquerra —els extrems es toquen— i que ha dut a un pacte Govern-oposició, aquest per a una llei antiterrorista de defensa de la democràcia. D'altra banda l'oposició ha pactat també amb el Govern una nova amnistia que no acaba de ser total però que pretén de tancar d'una vegada el tema invocant a la comprensió general. La situació, ve a dir l'oposició tot pactant, no és bona per a maximalismes. Es toca sostre i voler pujar més en les exigències fora perillós per la mateixa viabilitat democràtica.

En aquesta situació política certament difícil cada partit juga cartes diferents. Mentre a Catalunya, la constitució del primer Govern provisional de la Generalitat sembla que no presentarà problemes gaire greus, el PCE ho farà servir segurament per reforçar la seva proposta d'un govern de concentració nacional per tota Espanya. De la mateixa manera, Carrillo ha aprofitat per a presentar com una victòria seva la reunió de la Moncloa, mentre el PSOE s'ho pren amb més calma.

El problema de fons no és altra que qui vol i qui no vol governar. El Partit Socialista no vol sentir parlar d'un govern de concentració perquè precisament el que vol és governar ell mateix ben aviat, com a primer partit que és de l'oposició i amb bon avantatge sobre els altres. Pels comunistes en canvi, participar en un govern compartit seria un element de prestigi que bé necessiten després dels pobres resultats assolits a les eleccions. Per aquest afany de moderació, Carrillo ha sortit quasi més optimista que el mateix Suárez de la reunió de la Moncloa. Una cosa semblant podem dir del PSP de Tierno Galván, mentre que els nacionalistes bascos i els catalans estan recolzant directa o indirectament el Govern d'UCD a canvi d'algunes coses.

El compromís encetat a la Moncloa té doncs per cada partit de l'oposició un sentit diferent. Depèn de si aspiren o no a governar pel seu compte.

Jaume Guillamet

Intent de creació d'una Escola de Formació Professional Agrària, a l'Empordà, promoguda pel mateix món rural

El projecte ha estat tractat i estudiat, en una reunió celebrada a Banyoles

Un grup de persones de diferents pobles de l'Empordà (prop de cinquanta, segons les informacions arribades a 9 PAÍS), vinculades a la pagesia i interessades en la creació d'una Escola de Formació Professional Agrària, s'han reunit a Banyoles, a fi i efecte d'estudiar les possibilitats

que hi ha de promoure aquesta escola rural.

En el transcurs de la reunió, es llegiren tres ponències sobre l'interès, el finançament i les possibilitats tècniques de l'escola. Al final, s'arribà a l'elecció d'uns enllaços amb els diversos pobles empordanesos, on hi ha

grups responsables per tal de tirar endavant el projecte.

Si bé hom creu que encara caldrà treballar molt en l'assumpte, després d'aquesta reunió tot fa suposar que s'ha fet un gran pas, perquè l'Empordà pugui tenir aquesta Escola de Formació Professional Agrària.